૫૦૩૩

હુવા જબકે મકતુલ વો શાહે દીં;
યે થા ઉન્પે દર્દો અલમ આજ કલ.
દરીન્દો પરીન્દોંકા યે હાલ થા,
હરયેક ગમમે ઉસ શાહકે પામાલ થા;
ન કર સકતેથે આહુ રમ આજ કલ.
કહા શાહને યું શામીઓસે પુકાર,
કરૂં કયા કે હયે હુકમે પરવર દીગાર;
ન તેગ અપની તુ કર અલમ આજ કલ.
મંએ હું તીશ્ના લબ ગરચે અયે શામીઓ,
તો તુમ હમસે મંએદામે યેક યેક લડો,
નહી તુમસે હમ કુચ હંયે કમ આજ કલ.
અમર બોલા લશ્કરસે સુનતે હો કયા,
પડો તુટ શબ્બીર પર તુમ ભલા;
ન યેક યેક લડો ઉન્સે તુમ આજ કલ.
બડે સખ્ત નાપાક થે ના બકાર,
પડે તુટ વોહ શાહપર સબ યેક બાર;
વો મજરૂહ કીયે મીલ બહમ આજ કલ.
વો મુમતાઝ દોનો જંહામે હુવા,
જો હસનેનકે ગમમે અયે શાકેરા;
કરે અપની હાં ચશ્મ નમ આજ કલ.

વાવેલા.

પીસરે બુ તુરાબ વાવેલા,
શાહે ગરદું રકાબ વાવેલા,
રોરો ઝએનબ કહી અયે બીરાદર,
તેરી તન્હાઈકો દેખ અકસર,
ગમસે ખાતા હયે સીનેપે દીલ પેચોતાબ વાવેલા–૧
કહા સરવરને બાનોસે આકર,
અબ વો મારા ગયા તેરા દીલબર,
થા જો હમ શકલ હઝરત રીસાલત મઆબ વાવેલા–૨

કહા બાનોને યે શાહસે રોકર,
આપકા લાડલા અલી અસ્ગર,
હાયે તડપે હયે પીઆસા યે બચ્ચા જનાબ વાવેલા–૩
શહેને અસગર અલીકો ઉઠાએ,
ગોદમે ખીમાસે બાહાર આએ,
યું કીયા ઉન લઈનોસે શાહને ખીતાબ વાવેલા–૪
શીરબીન હયે યે બચ્ચા તડપતા,
ઈસ્કો પાની પીલાઓ ખુદારા,
યે દીયા તબ લઇનોને સુનકર જવાબ વાવેલા–૫
સુનતેહો બીબી ઝહેરાકે જાની,
તુમકો હરગીઝ નહમ દેંગે પાની,
મારા તીર યેક લઇને યે કહેકર શીતાબ વાવેલા–૬
છીદ ગયા હલ્ક અસ્ગર અલીકા,
ઔર બાઝુભી સીબ્તે નબીકા,
મુઆ બચ્ચા તડપકર ન પાયા વો આબ વાવેલા–૭
ઝુલ્મ કયેસા યે આલે નબી પર,
મારે અબ્બાસકો જબ સીતમગર,
રો રો કહેતીથી હુરાં બહાલે ખરાબ વાવેલા–૮
ઝાલમોંકો નકુચ રહેમ આયા,
ખન્જર ઉસ્કે ગલેપર ફીરાયા,
જીસ્કા નાના હો શાફે યમુલ હીસાબ વાવેલા–૯
બન્દ મુમતાઝ અપની ઝંબા કર,
અબ નઇસ ગમકો ઝીઆદા બંયાકર,
બન ગયા હયે જીગર અપના જલકર કબાબ વાવેલા–૧૦

જોગી.

ખારે ગમ શહેકા સીનેમે ખટકે,
આતા મુંકો કલેજા ઉલટકે;
ખારે ગમ શહેકા સીનેમે ખટકે–૧

બીન્તે હઝરત ઇમામે મદીના,
પીઆસી હું બોલી બાલી સકીના;
દામને અમ પકડકર વો લટકે,
ખારે ગમ શહેકા સીનેમે ખટકે—૨
સુનયે સકાએ બીબી સકીના,
પોંહોચે દરીઆપે અઝ્બેર સીના;
મારે મુરતીદ બહોતસે પલટકે,
ખારે ગમ શહેકા સીનેમે ખટકે—૩
કયા કહું મોમીનો હાયે મંએ અબ,
રોએ અબ્બાસ આલી લકબ તબ;
જબ ગીરા પાની મશ્કીઝ ફૂટકે,
ખારે ગમ શહેકા સીનેમે ખટકે.—૪
શાહે કાસીમ હસનકે પીઆરે,
ચાર બેટે જબ અરઝક કે મારે;
આયા શહેઝાદે પર વો ઝપટકે,
ખારે ગમ શહેકા સીનેમે ખટકે.—૫
શાહે કાસીમ કે જબ આગે આયા,
વાર ઇબ્ને હસનને લગાયા;
હો ગયા તુકડે અરઝક દો કટકે,
ખારે ગમ શહેકા સીનેમે ખટકે.—૬
મોમેનો હાએ ઇબ્ને અલીકી,
યાદ કર પીઆસ સીબ્તે નબીકી;
કયું ગરીકે હઝીં સર ન પટકે,
ખાર ગમ શહેકા સીનેમે ખટકે.—૭

નોહા.

ઓએ હાએ શાહકે માતીમમે જીન્નો બશર હયે,
નોહાગર નોહાગર નોહાગર હયે—ઓએ હાએ.

સીબ્તે અહુમદ નબી મુસ્તફાકા,
ઉસ્કો ઝાલીમ કરે કત્લ પીઆસા;
કયા કહર કયા કહર કયા કહર હયે—ઓએ હાએ.
જીસ્કો ચુમે જનાબે પયમ્બર,
હાયે ખુંને વો પેશાની અન્વર;
તરબતર તરબતર તરબતર હયે—ઓએ હાએ.
રાકીબે દોશ અહુમદકે ગમમે,
કુદસી ઓર અંબીઆતો ઇરમમે;
ચશ્મતર ચશ્મતર ચશ્મતર હયે—ઓએ હાએ.
બાગ ફુરદોસમે જુમલા હુરાં,
ગમમે ઇબ્ને અલીકે હંયે નાલાં;
સરબસર સરબસર સરબસર હયે—ઓએ હાએ.
શાકીરાં દીલ તો સીનેમે શક હયે,
શાહે મુમતાઝકા વો કલક હયે;
ખુંજીગર ખુંજીગર ખુંજીગર હયે—ઓએ હાએ.

વાવેલા.

વાએ હએદરકે લાલ વાવેલા,
રન્જ પાએ કમાલ વાવેલા;
જીસ્કા નાના નબી મુસ્તફા હો,
જીસ્કા બાબા અલી મુરતઝા હો;
ઉસ્કો તીશ્ના કરે હાએ ઝાલીમ હલાલ વાવેલા—૧
જીસ્કા નાના હો સાકીએ કૌસર,
ઉસ્કો પાની ન દેવેં સીતમગર;
બલકે સીના કીયા તીરોંસે ગીરબાલ વાવેલા—૨
ઝુલ્મ યે દેખ હુરો મલકભી,
રોરો કહેતેથે સાતોં ફલકભી;
ગુલશને ફાતેમા કર દીયા પાએ માલ વાવેલા—૩

કહા બાનોને રોકર ખુદાયા,
ઝાલમોને તો અકબરભી મારા;
દેખકર રહમ ખાએન ઉસ્કા જમાલ વાવેલા-૪
હાએ જીસદમ હુવા શહીદ અકબર,
થા જો વો હમ શબીએ પયગમ્બર;
જીન્કે રૂખસે બના ચાંદ ગટ ગટ હીલાલ વા૦-૫
સીમ્ત ચસરબકી ઝએનબને મુંકર,
યું કહા હાએ અમા બીરાદર;
પીઆસા મારા ગયા તેરા શીરીં મકાલ વા૦-૬
શાહે કાસીમકે ગમમે મોહીબો,
કહેતે અહેલે હરમથે યે રો રો;
ખાકમે મીલ ગયે કયેસે સુમ્બુલસે બાલ વા૦-૭
તીર ખાકર મુઆ જબકે અસગર,
બોલે યે શાહે દીં ચસ્મતર કર;
બાનો ઝાલીમને મારા તેરા નઓ નેહાલ વા૦-૮
હોતા ખામેકાભી સીના શક હયે,
ઔર શાકીરકા યેહી સબક હયે;
અબ નમુમતાઝ મરકુમ કર ગમકા હાલ વા૦-૯

જોગી.

રનમે તન્હા વો શાહે ઝમન હયે,
જીસ્કા બાબા કે ખએબર શકન હયે—રનમે.
પાસ નાના ન માદર ન ભાઇ,
ઔર ન હયે બાપ શેરે ઇલાહી;
છુટા ઘરબાર ઔર બેવતન હયે—રનમે.
જીન્કા જીબ્રીલ જુલા જુલાયા,
દુધ ઝહેરાને જીસ્કુ પીલાયા,
મુસ્તફાકા વો નુરે નયન હયે—રનમે.

દેખ તન્હા ઇમામે ઝમનકો,
ફાતમા ઝેહેરાકે નઓ રતનકો;
રૂએ હઝરત નબી પુર મહન હયે—રનમે.
તઓક ગમ પહેના હયે કુમરીયોને,
ચાક દામને કીયે હયે ગુલોને,
શોર માતીમ બપાદર ચમન હયે—રનમે.
સર્વે તો હયે ખમીદા અઝીંગમ,
ગુલ હયે દામન દરીદા હઝીં ગમ,
મીસ્લે સોસન બની યા સમન હયે—રનમે.
ખેંચકર અપના ખન્જરે દોધારા,
દમમે શહેને હઝારોકો મારા
દેખ થર આયા હર તેગ ઝન હયે—રનમે.
હઝરત મુસ્તફાકા પીઆરા,
દસ્ત કરબલમે વોજાએ મારા,
કીયા સીતમ તેરા ચર્ખે કોહન હયે—રનમે.
નુર ચશ્મે જનાબે પઅમ્બર,
રાહતે જાન હએદરકા દીલબર,
તરબતર ખુનસે સબ પએરહન હયે—રનમે.
શહેકે ભાઇ ભતીજે તમામી,
પીવો જામે શહાદત ગીરામી,
ખુલ્દકાં જા બસાએ ચમન હયે—રનમે.
હુલ્લે જન્નતકે જો પહેનતાથા,
સીનેપર ઝેહેરાકે જો પલાથા,
ઉસ્કા લાશા પડા બેકફન હયે—રનમે.
શાહે મુમતાઝ સીબ્તે પઅમ્બર,
અબતો ગમકે ગરીકે હઝીંપર,
લુત્ફકર ખાદીમે પન્જતન હયે—રનમે.

વાવેલા.

મીલ કહો સબકે સબ વાવેલા,
મોમીનો રોઓ શબ વાવેલા;
થા જો ખએરૂન નીસાકા પોઆરા,
ઔર હએદરકી આંખોકા તારા;
કુફીયોંને ઉસે મારા હયે તીસ્નાલબ–વાવેલા. ૧
કયેસા યે શામાઓંકા સીતમ હયે,
બાગ ઝહેરા કીયા લો કલમ હયે,
રોઝ મહેશરસે વોની ડરે બેઅદબ–વાવેલા. ૨
તીન દીન તક વો પાની ન પાએ,
શાનમે જીસ્કે નાનાકે હાએ,
ઇન્ના આ તોએના કલ કઓસર ફરમાએ રબ.
યે કહા શહેને ફીર ઝાલમોંસે, [વાવેલા.૩
બદગોહર કુફી ઔર શામીઓસે,
જાનતે હો મુજેહ મેરા કયા હયે નસબ–વા. ૪
ફાતમા ઝહેરા હયે મેરી માદર,
બાપ તો હયે અલી શેરે દાવર,
નાના હયે મેરા મહેબુબ રબ ઝીલકબ–વાવેલા.૫
હશ્રમે ઝાલેમો મુરતઝાકો,
ઔર નાના નબી મુસ્તફાકો,
મું બતાવોગે કયુંકર કહો અપના જબ–વાવે. ૬
શામીઓાને કહા સુનકે યે ફીર,
સુન્તે હો યા ઇમામ ઇબ્ને હએદર,
હએ નસીહતકી જાયે યે નહી શાહ અબ–વાવે.૭
તુમકો હરગીઝ અમા હમ ન દેંગે,
આપ બએયત ન જબ તક કરેંગે,
હાએ યે કહેકે હમલા કીયે શહપર સબ–વા. ૮

ઉસ્કે ગરદનપે ખન્જર ફીરાએ,
ઔર કયેદી હરમ કુલ બનાએ,
જીસ્કા નાનાકે થા ફખરે અજમ વો અરબ—વા.૯
યે સદા અયે ગરીક હુએ કલમકી,
તાબ મુજમે નહી અબ રકમકી,
શાહે મુમતાઝ પર ગુઝરા જો કુચ તઅબ—ત્રા.

વાવેલા.

લાએ ઇબ્ને અમીર યા અલ્લાહ,
રન્જ પાએ કસીર યા અલ્લાહ,
સીમ્તે યસરબકી ઝએનબને મુંકર,
યું કહા હાએ અમ્મા બીરાદર,
હય વો તન્હા ખડા અગ બજમએ ગફીર—યા.
શામી ઔર કુફીયોને તો હમપર,
ઝુલ્મ કયેસા કીયા હયે યે માદર,
મારે શશ માહકા બચ્ચા વો અસ્ગર સગીર—યા.
નુર ચશ્મે હસનકોભી હાએ,
અસ્કીયા ઉસ્કે તંઇભી ખપાએ,
ઔર અબ્બાસ અલી જો કે થા શેરગીર—યા.
આતશે ગમસે જલતા જીગર હયે,
યાને તન્હા વો નુરે બસર હયે,
જીસ્કો રોને ન દેથે શહે બેનઝીર—યા અલ્લાહ.
કુરરતુલ અયેન અકબર અલીકો,
કત્લ ઝાલીમ કીયે ઉસ વલીકો,
જોકે થા હમશબીએ બશીરોનઝીર—યા અલ્લા.
અયેસે આરીઝથે ઝુલ્ફોમે રોશન,
જીસ તરહ કાલેકે મુંહમે હો મન,
દેખકર જીસ્કો છીપ જાએ બદરેમુનીર—યા અ.

જીન્સે સુમ્બુલ ચમનમે પરેશાં,
હયે વો ગેસું તો અબ ખુંમે ગલતાં,
ઔર વો રૂખ જીસ્સે થા શમ્સભી ઝીઅગીર—યા.
મીલકે ફીર સારે કઓમે યઝીદી,
યાને મલઉન ખર વો પલીદી,
ચારો જાનીબસે બરસાતે થે શાંહપે તીર—યા અ.
જીસ્મે નાઝુક પે ઉસ શાહને હાએ,
તીનસો સાઠ હયે ઝખ્મ ખાએ,
ગીર પરા ખાકપર ફીર વો રોશન ઝમીર—યા.
ઝાલીમોને રહમ કુચ ન ખાયા,
ઉસ ગલેપર તો ખન્જર ફીરાયા,
જીસ્કા ચુમેથે હરદમ રસુલેકે મીર—યા અલ્લા.
હુરો ગીલ્મા હંયે ઇસ ગમમે ગીરીયાં,
ઔર લોહો કલમ અર્શ નાલાં,
કહેતે હંયે કુદસી ઔર કુરસી ઔર ચર્ખ પીર—યા.
ગમમે શાહે શહીદાં કે હરઆં,
જુમલા પએગમ્બર હો ઝાર નાલાં,
કહેતે હંયે હાએ સીબ્તે રસુલે કબીર—યા અ.
ગમસે સોસન હુઇ નીલગું હયે,
જારી નરગીસકી આંખોંસે ખું હયે;
શોર કરતી અનાદીલ હયે દામનકુ ચીર—યા.
ગમમે શહેકે સજર ઔર સમરભી,
ઝાર નાલાં હયે જીન્નો બશરભી,
ચશ્મતર હોકે કહેતે હંયે ગમકે અસીર—યા.
તુભી મુમતાઝ અબ શાહકા ગમ કર,
હંયે ગરીક ઇસ અલમમે પએમ્બર,
દમ બદમ નીકલે હયે યે કલમસે સરીર—યા.

વાવેલા ફારસી.

પીસરે શહે સવાર યા અલ્લાહ,
શુદા સીના ફીગાર યા અલ્લાહ,
ખસ્તા કરદન ઝાલીમ ઝપએકા,
જીસ્મે નાઝુકરા આં શાહે ખુબાં,
સેસદો શસ્ત ખુરદન્ધ ઝખમ આંનીગાર—યા.
તેગ હયેદરરા શાહ ચું અલમ કર્દે,
યેક સદો બીસ્ત કાફીર કલમ કર,
રફ્ત બરલબ ફરાત આં શહે નામદાર—યા અ.
ખ્વાસ્ત આં શાહઝા આબ નોશન્દ,
યાદ તો આશ અકબરકરા કરદન્દ,
આબરા રેખ્તા શાહેઆલી વેકાર—યા અલ્લા.
ગુફ્ત અફસોસ અફસોસ અફસોસ.
ગશ્તઝીં આબ અબ્બાસ માયુસ,
મન ન નોશેમ ઇં આબરા ઝીન્હાર—યા અ.
સુએ જન્નત ઇમામે મુકરરમ,
શાહે મુમતાઝ શાકીર ઝી આલમ,
રફ્ત તીસ્ના ગરીકે અલમ દીલફીગાર—યા.

અયેઝન.

ગુલ યે ખીમેમે થા બના કાસીમ,
સર કટાને ચલા બના કાસીમ,
રનમે હએદરકે પોતે ને જાકર,
અઝ્ર કર ઉસ્કે બેટે બીરાદર,
ભેજ દોઝખમે ઉન્કો દીયા—બના કાસીમ.
સીબ્તે અહમદ હસનકા પીઆરા,
યેક હમલેમે લાખોંકો મારા,
કીયા કુફી વો શામીકો દમમે ફના—બના કા.

કુફ્રી ઔર શામીઓને તો મીલકર,
બારીશે તીર બરસાએ યકસર,
ઝખ્મ ખા ખાકપર ગીર પડા—બના કાસીમ.
શાકીરા કયાં લીખું આગે મંએ અબ,
રોતેથે હુર ગોલમાને મીલ સબ,
જબકે જામે શાહાદત પીઆ—બના કાસીમ.

શીવાયત.

બોલે ઝએનબસે સીબ્તે મહમદ ગમ હયે બેહદ,
હુવા મકતુલ હમ શકલ અહમદ ગમ હયે બેહદ,
બોલે ફીર સીમ્ત યસરબકી મુંહકર, હાએ માદર,
રનમે હયે તેરા પીઆરા મુજરરદ—ગમ હયે બેહદ.
સરવરે દીન શાહે શહીદાં બોલે ઉસઆન,
સબ્ર કરના મેરી બહેન અસઅદ—ગમ હયે બેહદ.
ચાક હરગીઝ નકરના ગરેબાં સુન બહેનહાં,
જબ કરે મુજકો મકતુલ મુરતદ—ગમ હયે બેહદ.
સીનેપર સબ્રકા સંગ ધરના પર ન કરના,
નીલગું અપને તુમ પીટ કર ખદ—ગમ હયે બેહદ.
પીટ છાતી જો ફાડે ગરેબાં જાં અયેઝીશાં,
હયે મકાં દોઝખ ઉસ્કા કહે જદ—ગમ હયે બેહદ.
તીન દીન તક ન યક કતરએ આબ, પાએ અહબાબ,
શાહેદીંકે ના ઓર શાહે અરશઃ—ગમ હએ બેહદ
હાએ ઉસ્કો પીઆસાં સીતમગર મારે મીલકર,
યાને મહબુબ રબ જીસ્કા હો જદ—ગમ હયે બેહદ.
જબ ગરીકા હુવા કત્લ શહેબાઝ શાહે મુમતાઝ
ખુલ્દમે કહેતેથે જદે અમઝદ—ગમ હએ બેહદ.

જોગી.

ખુન હલ્કુમે અસ્ગરસે ટપકે,
અશ્ક તો ચશ્મ સરવરસે ટપકે—ખુન.

તીર ખાકર વો માસુમ જીસદમ,
પોંહાંચા દર ખુલ્દ તો અશ્ક ઉસદમ,
ખુલ્દમે ચશ્મ હુએદરસે ટપકે—ખુન.
ચુમતેથે ગલા જો મહમદ,
ખુંકે ઉસ હલ્કસે હાયે બેહદ,
કતરે ખન્જર સીતમગરસે ટપકે—ખુન.
ચાંદ સુરજ જીસે દેખ હયેરાં,
હોતેથે મોમીનો માંદ હરઆં,
ખુ વો પેશાની અન્વરસે ટપકે—ખુન.
ચશ્મ સરવરસે અશ્કોંકે ગોહર,
અયેસે ટપકેથે ગમસે મુકરર,
ઓસ જું હરગુલે તરસે ટપકે—ખુન.
હુએ મકતુલ જીસ વક્ત સરવર,
ગોહરે અશ્ક અઝ ચશ્મે હુએદર,
ઔર શાફએ મહેશરસે ટપકે—ખુન.
પેશ ખાલીક વો મુમતાઝ હો યાર,
શાકરા જીસ્કી આંખોસે હરબાર,
આંસુ તો ગમે સરવરસે ટપકે—ખુન.

વાવેલા.

મુસ્તફાકા તો બાગ યા અલ્લાહ,
લુટે બાગી ઉલાગ યા અલ્લાહ,
લખ્ત દીલ સરવરે અંબીઆકા,
કુરરતુલ અયેન ખએરૂન નીસાકા,
હોવે મકતુલ પીઆસા બકરબલ કે રાગ—યા.
સર્વ બુસ્તાન હઝરત મોહમ્મદ,
ગુલે ગુલઝાર ખાતુને અમજદ,
ઉસ્કા વએરાં કરે કુફીઓ શામી કુલાગ—યા.

થર થરા તાથા અર્શે મોઅઝઝમ,
કહેતેથે શાહેબાનોસે જીસદમ,
મારે અસ્ગરકોભી અરકીયા બદદમાગ—યા.
ફખ્ર મુરસલકે જાનો જીગરકો,
જીબ્હ કર દાલે ઉસ શેર નરકો,
જીસ્કી જાગીર ફીરદોસકા હોવે બાગ—યા.
હો જમા અરક યાને સરાસર,
યેક લમ હામે હાયે સીતમગર,
ગુલ કીયા કરબલામે અલીકા ચરાગ—યા.
ફખ્ર મુરસલ જનાબે પયમ્બર,
બુબકર ઉમ્ર ઉસ્માનો હયેદર,
ખાલી રો રો કીયે ચશ્મતરકે અયાબ—યા.
ગમ ન હો જીસ્કો આલે નબીકા,
હયે ઇબ્લીસ શયેતાંકા બન્દા,
નાર દોઝખસે ઉસ્કો ન હો ઇન્ફરાગ—યા.
પેશ ખાલીક ન મુમતાઝ વોઆહ,
શાકીરા હોવેગા વલ્લાહ, બીલ્લાહ,
ગમકા સરવરકે હો જીસ્કે દીલપર ન દાગ—યા.

વાવેલા.

કત્લ તીશના દહન વાવેલા,
રૂએ શાહે ઝમન વાવેલા,
બોલી રોકરકે બાલી સકીના,
ગુજકો દુભર હુવા અપનાજીના,
ગમમે ભાઇકે થાવો જો તુરે નયન—વાવેલા.
આસ્માનોપે શોરો બુકા હયે,
હર ફલક ગમસે સર ધુન રહા હયે,
આલ અહમદ કુવે કત્લ તીશના દહન—વાવેલા.

ગુલશને દહરમે શેર હરજા,
વા હુસેના હુસેનાકા બસથા;
રોઝ શબ બુલબુલ ઇસ ગમસેથા નારઝન–વા.
કોઇ ખાલી ન થા શાહકે ગમસે,
રોયે હઝર ઔર શઝર ઇસ અલમસે,
જુમ્લા ફુલફુલ ગીરીયાં થેઔર નસતરન–વા.
તઔક પેહેનેથે કુમરી અલમકા,
સર્વભી રોતાથા શહેકા ગમખા,
નીલગું સોસન હો કહેતીથી સરકો ધુન–વા.
સીબ્તે અહમદ ઇમામે મદીના,
ખુબીયે મારફતકા ખઝીના,
મારા જાયે વો કરબલમે હો બે વતન–વા.
જીસ્કો હઝરત નબીને મોહીબ્બો,
બેટા અપના કહા બારહા હો,
ઝખ્મી તીરોંસે હો ઉસ્કા સારા બદન–વાવેલા.
અયે ફલક કયું ન બસ ગીર પડાતુ,
ન મીલા તીન દીન પાની શાહકુ,
સખ્ત દીલ બેરહમ તુ હયે ચર્ખે કોહન–વા.
કયું ન ઇસ ગમસે તુકડે જીગર હો,
વયરાં સાકી યે કોસરકા ગર હો,
લુટે ઝાલીમ સભી મીલકે કરબલકે બન–વા.
કબ રકમ શાહકા ગમ શાકીરા હો,
બાગ શબદેઝ ખામેકી રોકો,
તીશ્ના પોંહોચે નબી પાસ શાહેઝમન–વાવેલા.

જોગી.

જીગર ગોશે શબ્બીર લડને ચલા હયે,
જો હમ શકલ અહમદ નબી મુસ્તાફા હયે,

અલમ કર વો શમશીર આતા જવાં હયે,
કે જીબ્રીલ તરરાકુ કહેતા દવાં હયે,
કે અયે અસ્કીયા ભાગો ભાગો ભલા હયે—જીગર.
બના જીસ્સે મયેદાં બલા ઝોરૂશાં હયે,
પએ લડને અબ આતા વો નઓ જવાં હયે,
જો પોતા કે શેરે અલી મુરતઝા હયે—જીગર.
કીયા નારા જબ રનમે જાકર ગઝનફર,
કે અયે કોમ બદકાર હલમીન મુબાઝાર,
ગયા કાંપ કુલ લશકરે અશકી યા હયે—જીગર.
મુકાબીલ ન શહેઝાદેકે કોઇ આયા,
સભી લશકરે અસ્કીયા થરથરાયા,
હરયેક પહેલવાંકા લો ઝહેરા ફટા હયે—જીગર.
અમર સાદને અપને લશકરસે બોલા,
અરે દરતે હો પીઆસે લડકેસે આહા,
નહી શર્મો ગએરત તુમે તો ઝરા હયે—જીગર.
કહા ફોજને શેર નર વો જવાં હયે,
નહી હમમે ઇત્ની તો તાબો તવાં હયે,
મુકાબીલ હો ઉસ્કે કંહાં હોસેલા હયે—જીગર.
સમજ મત વો તીશના હયે શેરે દીલાવર,
દીખાએગા હમકો વો દોઝખ મુકરર,
નશા મએ શહાદતકા ઉસ્કો ચડા હયે—જીગર.
અલમ કર કે શમશીર ફીર પોંહોચા દમમે,
ગુસે શેર ગુરરાં જું ગલ્લે ગનમમે,
લગા ભાગને લશકરે અશકીયા હયે—જીગર.
વો મેહેરે નબુઅતકે મેહેઅન્જ જલીને,
કે હમશકલ હઝરત જનાબે નબીને,
હઝારોંકો દાખલ જહનમ કીયા હયે—જીગર.

સભી મીલકે યેકબાર કુફી વો શામી,
કે બરસાયે ઉસ શેર નરપર તમામી,
લો તીરોંકા મેહ હાએવા હસરંતા હયે—જીગર.
હુવા ઝખ્મી કુલ તીરોંસે જીસ્મે અતહર,
ગીરા હાએ વો પુશત ઝીંસે ઝમીંપર,
દુરે દુર્જે દરીઆએ જુદા સખા હયે—જીગર.
હબીબે ખુદાકા વો હમશકલે રોના,
હુવા તીશ્ના જન્નતકી જાનીબ રવાના,
વો સએરાબ કઓસરસે જાકર હુવા હયે—જીગર.
લીખું કયા યે મુમતાઝ લરઝા કલમ હયે,
સીતમ હય સીતમ હયે સીતમ હયે સીતમ હયે,
કે અર્શે ખુદા ઉસ ઘડી હીલ ગયા હયે—જીગર.

સલામ.

મુજરઇ જીસદમ હુવા કરબલમે સરવર પાશ પાશ,
શેર હકકી રૂહ હુઇ ગમસે મુકરર પાશ પાશ,
તુરબતે ખએરૂલ વરા લરઝેમે આઇ ઉસ ઘડી,
સીના અકબર જબ હુવા તીરોંસે છીદ કર—પાશ પાશ.
ઝુમરએ નાપાકકો પલમે ગુરીસ્ના શેરને,
તેગ અપની કર અલમ કીયે લાખોંકે સર—પાશ.
લાલ હએ દરકે લીએ હુરાં બહીસ્તી રાત દીન,
યાદ કર ગમ કરતી હયે દામનવો અકસર—પાશ.
નરગેમે ઇબ્ને અલીકો અશકીયા કે દેખકર,
તેગ ગમસે દીલ હુવા ખતમે પયમ્બર—પાશ.
હઝરતે ખએરૂલ નીઆંકે કાનકા દુરરે સમી,
બે ગુનાહ મલઉન કર દાલે વો ગોહર—પાશ.
યાદ કરકે તીશ્નગી સરવરકી ઝએનુલ આબેદી,
દીલકો ખન્જર ગમસે વો કરતેથે મુઝતર—પાશ.

વાસ્તે દુનીઆકે ખોયા અશ્કીયાને દીનકો,
સીખ્તે અહુમદકો કીયે મલઉન મીલકર—પાશ.
અમતો અહેલે બએતકે મુમતાઝ ગમકી તેગસે,
દીલકો અપને કર તું બરગશતા મુકદ્દર—પાશ.

વાવેલા.

સીબ્તે ખએરૂલ અન્આમ વાવેલા,
રહે તન્હા ઈમામ વાવેલા,
તેગ શબ્બીરને જબ અલમકી,
ફોજ કુફ્ફાર દમમે કલમકી
અલઅમા અલઅમાં બોલે શામી તમામ—વા.
હાતફે ગએબીને યે નીદાકી;
રોકલો હાત અયે ઇબ્ને સાકી,
સુનકે શમશીર અપની લીએ શાહ થામ—વા.
કરબલામે જો શાહે મદીના,
રહે નન્હા તો બોલે હુસેના,
શુક્ર હયે તીન દીનસે હયે પાની હરામ—વા.
અકબરે નઓ જવાં કાસીમઅસગર,
આૈર અબ્બાસઅલી આૈન જાફર,
પીલીએ સબને મીલકર શાહદતકા જામ—વા.
મોમીનો ઝાલી મોકે જબરસે,
આલ અહમદકી પાનીકો તરસે,
અશ્કીયા પીએ પાની આૈર ખાંએ તઆમ—વા.
એક થા રાકીબે દોશે હઝરત,
હાયે પાએ વો તીશ્ના શહાદત,
કહેતેથે રો રો અહેલે હરમ દીલકો થામ—વા.
ભુકા આૈર પીઆસા વો શાહે સફદર,
દશ્ત કરબલમે ઉમ્મતકી ખાતીર,
સર કટા જામીલે નાનાસે તીશ્ના કામ—વા.

બાગ શબદેઝ ખામેકી રોકા,
કબ હયે તાકત જો રન્જ ઉન્કા લીખો,
અયે ગરીક અબ દુવા માંગ યે સુબ્હોશામ-વા.
યે ગરીકે હઝીં ના તવાં હયે,
આપ પરતો શાહ સબ અયાં હયે,
કીજે મુમતાઝ હયે ઇલ્તેજા યે મુદામ-વાવેલા.

સલામ.

દુલ દુલ પર અયે સલામી શહનશાહ ચડે હુવે,
લડતેથે ફોજે શામસે તન્હા ખડે હુવે,
જબ ઝુલફીકાર હએદરી શાહને કીયે અલમ,
બદકાર ભાગે ફીર ન મુકાબીલ ખડે હુવે.
શહેને કહા શીમરસે મેરા રૂતબા દેખતું,
કયા અકલપર હયે અબ તેરી પથ્થર—પડે હુવે,
વો હું કે જીસ્કે સીનેપે અકસર રસુલને,
બોસે દીયે તુ બયેઠા હયે ઉસપર—ચડે હુવે.
ગમમે ગરીક સૈયદે શોહદાકે રોઝ શબ,
વો રો કે ચશ્મમે રહે આંસુ—બડેહ હુવે.

જોગી.

કોઇ હાલ કહો જાકે-તર્જ.

કહા સરવરને આકે હાલે અસગર દીખાકે,
પીઆસા મેરા લખ્તે જીગર હયે, ઔર મુહમે હયે
ખુશ્ક ઝબાન,
ઇસે પાની દો ઇસ આન બચે અસ્ગરક જાન,
મંએ ઉસ્પર કુરબાન-કહા.
પાની બીના અયે કુફીયો દેખો હાલત અસ્ગરકી હયે
ખરાબ,
બીના દુધ અસગર બેતાબ રૂહ નીકલ જાયેગી શીતાબ,
પીલા દો ઈસ્કો કતરએ આબ-કહા.

હુરમીલા થા બદઝાત કીયા કયા ઘાત,
દે મારા વો તીર ગયા હલકકો ચીર, ઔર બાઝુહયે
શબ્બીર,
ગયા ખુલ્દમે અસગર બેનીર—કહા.
દેખો દેખો અયે બાનુ પીઆરી તેરા યે અસગર
દીલદાર,
કે ખાકર તીરકી માર હુવા ગુલનાર,
હુવા જન્નતકા સરદાર—કહા.
દેખ અસગરકો યે બાનો રન્જુર, બોલી અયે શાહે
હુરોકુસુર,
મેરા યે શશમાહકા પુર મીટ ગયા મેરી આંખકા નુર;
પીઆ કોસરકા આબો હુઝુર—કહા.
મોહમ્મદ હુસેન ઇસ રન્જો અલમમે વેહેશી તેરે
મુદામ,
રોતે હંયે સુબ્હો શામ યે કહેકે હાયે ઇમામ,
બસ તુભી કર ઇત્મામ—કહા.

રીવાયાત.

રો રો કહી બાનોને અસગરકા દહન ખોલો,
મંએ દુધ પીલાતી હું અયે બચ્ચે દહન ખોલો;
ઝાનોપે સુલા ઉસકો ફરમાએ હુસેનાને
આલુદા હયે સર ખુનમે બાલોકે શીકન ખોલો,
મરકદમે હયે રખ્ખે જીસદમ હયે હયે વો જીગર ગોશા
સબ અહેલે હરમ રો રો કહેતેથે કફન ખોલો.
ઔર ફાતમાં ઝહેરા વાં કહેતીથી યે રીંદવાંસે,
આતા હયે મેરા દીલબર દર હાએ અદન ખોલો.
મીઝાન કીયામતમે આઝાદ ગમ આગે કર,
આં ચશ્મે મહેરબાન હસનએન હસન ખોલો.

રીવાયત.

એમેમે બોલે હઝરતે શબ્બીર દેખલો,
નાનાકે મેરી આખરી તસ્વીર દેખલો,
અકબરભી પીને જામ શહાદતકા જાતા હયે,
અબ વો ખડા હયે સામને દીલગીર દેખલો,
બાનોને બેટેસે કહા લડનેકો તુ ન જા,
માન ઇતના કહેના અયે બીને શબ્બીર દેખલો.
અકબરને અર્ઝકી મુજેહ કુરબાન હોનેદો,
લીલ્લાહ અયે અમ્મા બખ્શો મુજેહ શીર દેખલો.
રૂખસદ મીલી તો અકબરઅલી શાદ શાદહો,
નારા કીયા વો રનમે જહાંગીર દેખલો.
કરતેથે જુમ જુમ યે અકબરઅલી સદા,
હયે કાફીરો અલમ મેરી શમશીર દેખલો,
અયે શામીઓ મંએ પોતા અલીકા હું ઝીવકર,
દાદી હયે ફાતમા મેરી તઓકીર દેખલો.
ઝહેરા કે નુરઅયેનકા મંએ નુરે અયેન હું,
ચેહેરેકી મેરે ગઓરસે તન્વીર દેખલો.
લાખોંકે સર ઉડાતેથે નારા યે કરતેથે,
સેહ રોઝસે નહી હું પીઆ નીર દેખલો,
વા હસરતા લઇનોને બસ મીલકે યેકબાર,
બરસાઈ ઉન્પે બારીશે હાં તીર દેખલો,
હમ શકલે મુસ્તફા કોભી અયે મોમીનો શહીદ,
કર દાલે હાએ જબ બુતે બેપીર દેખલો.
અકબરકો શાહે દીન ઉડા લાયે કોશપર,
એમેમે અપને આયે વો ગમગીં. દેખલો.
અફસોસ જીસ્કાનાના કે કઓસરકા હો કસીમ,

તીન રોઝ તો વો નીર દેખલો.
તો હુવા હયે દીલ ગમે સીબ્ને રસુલમે,
મુમતાઝ કેભી સીનેકા અબ ચીર દેખલો.

શીવાયત.

શબે આશુરા હયે ઉસશાક પયમ્બર જાગો,
અબ કોઇ દમમે બપા હોતા હયે મહેશર જાગો,
સોનેકા વખ્ત નહી યારો કયામત આઇ,
સર કટાનેકા ચલા દીનકા સરવર જાગો.
ફાતમા શાહકે બાલીપે ખડી કહેતીથી,
મેરે પીઆરે મેરે જાની મેરે દીલબર જાગો.
ગર કફન તુમકો હો મતલુબ તો જન્નતકો મંગો,
નંગે સર જાઊંગી હાઝર હયે યે ચાદર જાગો.
નઆશ અબ્બાસસે સરવરને દમે કત્લકહા,
કયું ખબર લેતે નહી મેરી બીરાદર જાગો.
બોલે આબીદસે કે ઇસવખ્ત મુસલ્લેસે ઉઠો,
ફીર યે ઝીન્દ હાયે ઔર ખાકકા બીસ્તર જાગો.
બાનુ કહેતીથી ઝરા બાપકો રૂખસત કર જાઓ,
જાગને કયું નહી જાગો અલી અકબર જાગો.

સોઝ.

નુરે તજલ્લીયાતસે મએદાને કરબલા,
મામુર હો ગયા સીફતે અર્શે કીબ્રીયા,
કહેતેથે સબ મલાયેકા ઔર ખએલ અંબીયા,
જીસ બહેરે બેકીનારકા લગતા નહી પતા,
ઉસ બહેરે મારેફતકા શનાવર હુસેન હયે,
મહેબુબ ખાસ હઝરતે દાવર હુસેન હયે.

તમામ શુદ.

મેહેતા જમનાદાસ ભગવાનદાસ કુંપનીએ છાપેલી કીતાબોની ફેરીસ્ત.

ગુજરાતી હરફ ઝબાન ઉરદુ.

કીસ્સે ઔરત દહલા (એક રમુજી કીસ્સો જરૂર મંગાવી વાંચો	૦-૧-૬
દુવા ગન્જુલ અર્શ ગુજરાતી	૦-૧-૬
સકરાતનામુ ગુજરાતી	૦-૧-૬
રીઆઝે ગમ યાને મજમુએ માતમ.	૦-૧-૬

ગઝલીઆત.

બાહારે ગુલશન ભાગ ૧—૨—૩	૦-૨-૦
બાહારે ગુલશન ભાગ ૪—૫—૬	૦-૨-૦
નેહાલે ગુલશન ભાગ ૧—૨—૩	૦-૨-૦
બાહારે બોસ્તાન „ ૧—૨—૩	૦-૩-૦
ગુલીસ્તાને રાગ ભાગ ૧લો	૦-૨-૦

(એ સીવાએ બીજા કીસ્સા તથા દીની કીતાબો ગુજરાતી હરફ અને ઝબાન ઉરદુમાં છપાયછે.)
